

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Theologia Moralis

Antehac ex probatis Auctoribus breviter concinnata

Busenbaum, Hermann

Coloniae Agrippinae, 1712

Q. 224. Quid dicendum sit in casu, quo Confessarius dubitat vel tantùm probabiliter putat se habere jurisdictionem in pœnitentem vel in ejus peccatum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42433

lisse eam jurisdictionem, cum id nullibi dicatur, neque esset ad bonum fidelium, qui non recordantes excommunicationis possent totam vitam, bonam fide suscipere Sacramenta, & tamen nunquam accipere gratiam, quod de pietate Ecclesie præsumi non potest. Quidquid sit de hoc,

1569. §. 6. Certum est in casu urgentissimæ necessitatis, v. g. ad vitandam gravem infamiam, scandalum, periculum mortis, posse excommunicatum excommunicatione etiam reservatâ suscipere Sacramentum Pœnitentiæ imò & Eucharistiæ, nam Rubrica Missalis dicit excommunicatum prius sub Missa recordantem illius posse pergere, si sine infamia vel scandalo non possit abstinere, nam Ecclesie prohibitio non obligat, quando est moralis necessitas hoc faciendi & moralis impossibilitas non faciendi, qualis tum est.

1570. §. 7. Extra casum urgentem necessitatis, si per excommunicatum non stet, quominus absolvatur, & jam satisfecerit, aut si sit impotens satisfacere, docent *Angel.* & alii secluso scandalo posse petere Sacramentum Pœnitentiæ & absolvi, quia desit esse contumax, ergo non videtur privandus tam necessario Sacramento: quam sententiam *Carden.* reputat probabilem, sed melius contradicunt *Silv.* & alii cum *Aversa* dicente esse certum, quia licet requiratur contumacia ad incurrendum, non tamen ad permanendum in excommunicatione, in qua illicitus est usus passivus Sacramentorum.

Quandonam per prohibitionem audiendi confessiones censeatur tolli vel suspendi jurisdictione, dixi n. 1470. 1546. 1547.

1571. Q. 224. Quid dicendum sit in casu, quo Confessarius

farius dubitat vel tantum probabiliter putat se habere jurisdictionem in pœnitentem vel in ejus peccatum. 82.

§. 1. In tali mera probabilitate nō est Confessario licitum absolvere, nisi aliunde accedat certitudo practica, uti constat ex prop. 1. ab *Inn. XI.* damnata, quia hīc agitur de valore Sacramenti, quōd sic exponeretur periculo nullitatis, uti explicatum est in l. 6. p. 1. à n. 104. Et multo minus licitum erit absolvere, si jurisdictione sit merè dubia absque positiva probabilitate, nisi in utroque casu excuset necessitas proximi, in qua dari debet absolutio sub conditione, secundum dicenda n. 1770.

§. 2. Quando jurisdictione est verè probabilis, plures possunt accedere causa, quæ reddant illam practicè certam, & inter eas causas sunt 1. necessitas proximi, uti jam insinuaturn est. 2. Suppletio Ecclesiæ in errore communi vel etiam in casu practicæ probabilitatis æquivalentis errori communi. 3. Si aliàs administratio vel susceptio Sacramenti Pœnitentiæ fieret nimis difficilis vel odiosa fidelibus, quæ omnia fusè explicata sunt l. 6. p. 1. à n. 110. usque ad 120. Circa illum autem, qui scit se habuisse jurisdictionem, & nunc dubitat, an adhuc habeat: item circa illum, qui dubitat, an jam habeat & unquam habuerit, videri possunt dicta ibidem n. 120.

§. 3. Si gravi peccato, ad quod confessarius 1573. habet probabilem tantam jurisdictionem, pœnitens addat leve, ad quod certò est jurisdictione, *Suar. Sanch. Lugo d. 19. n. 33. Diana p. 2. l. 13. R. 2. Carden. d. 2. à n. 385. Banholtzer n. 103.* dicunt certum esse, quōd Confessarius validè & licitè absolvat, quia Sacramentum nulli exponitur

nitur periculo nullitatis, nam peccato levi di-
rectè dimisso, saltem indirectè remitteretur gra-
ve; nec ponetur obex gratiæ. Attamen Gob-
t. 7. n. 120. rectè dicit in tali dubio non esse pro-
cedendum sine aliqua necessitate, quod etiam
dixi p. 1. n. 109. Imò *Dicast.* d. 10. nu. 199. rectè
notat per hoc fieri posse injuriam pœnitenti
si prudenter præsumatur non esse contentum
aut non fuisse confessurus tali Confessario non
habenti certam jurisdictionem, sic enim expo-
nitur saltem periculo obligationis peccatum
suum grave iterum confitendi pro absolutione
directa.

1574. Q. 225. *Quid censendum sit de facultatibus, qui-
dicuntur à Sede Apostolica concessæ Confessariis So-
cietatis JESU. R. Facultates variæ circumfer-
runtur, imprimis aliquæ sub nomine Primæ, S-
cundæ, Tertiæ facultatis, à R. P. Ruidio Provin-
ciali recognitiæ anno 1638. & concessæ pro re-
gionibus septentrionalibus. Deinde quædam
aliæ, tum propriæ tum communes aliis Regula-
ribus, quæ an omnes adhuc valeant, colligi
poterit ex seqq. Sub finem referam aliquas fa-
cultates, quæ Sacerdotes concernunt.*

1575. §. 1. Religiosi Societatis non possunt licite
aut validè uti privilegiis, facultatibus &c. à
Sede concessis, nisi in quantum à Præposito Ge-
nerali fuerint illis communicatæ, *Gregorio
XIII. in novo Compendio privil. v. Communica-
tio §. 5. Hoc Compendium insertum est Institu-
to, Pragæ ex Decreto 8. Congregationis XIV
impresso anno 1705. & multa habet diver-
sità à Compendio antiquo, unde cautè intelligendæ
sunt Auctores, qui sæpe respondent ex antiquo
Compendio, & fallunt, nisi ista convenienter cum*

no-
vo